

वा० रा०

॥६७॥

तीक्ष्णाकूराः भेदकराः ॥ कृजोहेत्वितिटः ॥ सुतभानुपिन्नादेरितिशेषः ॥ ३० ॥ वनेचरादेवाइतिशेषः ॥ ३१ ॥ यत्पुरुषमुक्तस्तदुपशृण्वंत्वितियोजना ॥ यद्यस्मात् मामेवं
वागगोचरदुर्भावतं विशंकसे ततएव दोषादय विनश्यंतीमासन्नविनाशां विपरीतमतिं त्वा त्वां धिक् इत्यर्थः ॥ अत्रनशोर्नाशेच्छार्थः तेन राक्षसकुलस्यनाशेच्छावतीं त्वां
धिक् ॥ यतोयदर्थं मामेवं विशंकसे वदसि इतिगूढं ॥ यद्वा विनश्यंतीं शक्तितया प्रतिक्षणं परिणामरूपेण विनश्यंतीं त्वां धिक् ॥ यन्मां त्वदस्पृष्टं त्वदाक्रमणायोग्यमेव
विशंकसे त्वदाक्रांतेषु किलैवंसंभावेनेति ॥ ३२ ॥ पुनर्वेषानुसारेणाह ॥ स्त्रीत्वादुष्टस्वभावेन क्रौर्येण युता त्वं गुरुवाक्ये ज्येष्ठनियोगे स्थितं मामेवंब्रूषे इतिशेषः अतो

आ० का०

विमुक्तधर्माश्चपलास्तीक्ष्णाभेदकरास्त्रियः ॥ नसहेहीदृशंवाक्यैवेदेहिजनकात्मजे ॥ ३० ॥ श्रोत्रयोरुभयोर्मध्येतप्तनाराचसन्निभं ॥
उपशृण्वंतुमेसर्वेसाक्षिणोहिवनेचराः ॥ ३१ ॥ न्यायवादीयथावाक्यमुक्तोहंपरुषंतवया ॥ धिक्कामद्यविनश्यंतींयन्मामेवंविशंकसे
॥ ३२ ॥ स्त्रीत्वादुष्टस्वभावेनगुरुवाक्येव्यवस्थितं ॥ गच्छामियत्रकाकुत्स्थःस्वस्तितेस्तुवरानने ॥ ३३ ॥ रक्षंतुत्वांविशालाक्षिसमग्रा
वनदेवताः ॥ निमित्तानिहिघोराणियानिप्रादुर्भवन्तिमे ॥ अपित्वासहरामेणपश्येयंपुनरागतः ॥ ३४ ॥ लक्ष्मणेनैवमुक्तातुरुदंतीजन
कात्मजा ॥ प्रत्युवाचततोवाक्यंतीव्रवाष्पपरिपुता ॥ ३५ ॥ गोदावरींप्रवेक्ष्यामिहीनारामेणलक्ष्मण ॥ आवंधिष्येऽथवात्यक्ष्येविषमेदे
हमात्मनः ॥ ३६ ॥

यत्र काकुत्स्थस्तत्र गच्छामि गमिष्ये ते स्वस्यस्तु सर्वतइतिशेषः ॥ ३३ ॥ यानि घोराणि निमित्तानि मे प्रादुर्भवन्ति तैस्त्वत्पीडां शंकमानोऽहं
रामेणसह पुनरागतत्वां पश्येयं एतदपिसेभवेदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ किमनेन सामान्यपुरुषप्रसंगःशंक्यइति मन्यमाना ॥ त्वदानीं भूकारोचति लक्ष्मणेनेति ॥ ३५ ॥ आवं
धिष्ये रज्ज्वा कंठमितिशेषः ॥ विषमे भुग्रादिविषमे स्थित्वा ततः प्रपातेनेतिशेषः ॥ ३६ ॥

॥६७॥